

POŚRZEDNICZY (4) *ai*

pośredniczy (4), [**pośredniczy**].

o oraz e jasne.

sg m G pośredniczego (2); -ého (1), -(e)go (1). ◇ A pośredniczy (1). ◇ f A pośredniczą (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: *pośredniczy*.

Przymiotnik od „pośrednik” ‘stojący między dwiema stronami jako łącznik między nimi lub rzecznik jednej wobec drugiej’ (o Chrystusie lub o Mojżeszu) (4) :

Wyrażenie: »urząd pośredniczy« (3): kędy go [Chrystusa] też tam powiedział być mniejszym od oycá w Náturze Bołkiéy/ z Sprzyczyny przyięcia ná się wrzędu pośredniczego *BiałKat* 118v; Moyżesz wrzędu fwego Pośredniczego do śmierci tylko wżywał *CzechRozm* 95; *NiemObr* 139; [Ze iuż tám on fam ípráwuie vrząd pośredniczy/ á przyczýńcielá zá námi do Bogá Oycá. *GilPos* 262v, 228v, 290v].

a. *Skierowany ku pośrednikowi, należny mu* (1) : iż Bog chwałę fwoię fobie Bołką zořtáwiwfzy: dał IEzuřowi chwałę fynowłką Pośredniczą *CzechRozm* 195.

Synonim: *jednacki*.

RS